

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2014, č. j. 11 A 159/2012-77,

t a k t o :

- I. Stěžovateli **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- II. Kasační stížnost **se zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zastaveno soudní řízení o žalobě stěžovatele na ochranu proti nečinnosti správního orgánu z důvodu nezaplacení soudního poplatku za podanou žalobu.

[2] Spolu s podáním žaloby stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Městský soud stěžovatele přípisem ze dne 16. 10. 2012, č. j. 11 A 159/2012-7, vyzval pro účely rozhodnutí o těchto žádostech k prokázání osobních, rodinných, výdělkových a majetkových poměrů. V reakci na tuto výzvu stěžovatel městskému soudu zaslal novou žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, vyplněný formulář soudu, vlastní čestné prohlášení o osobních majetkových a výdělkových poměrech a daňové přiznání. Městský soud usnesením ze dne 24. 9. 2013, č. j. 11 A 159/2012-50, uvedené žádosti stěžovatele zamítl. Stěžovatel napadl

posledně citované usnesení kasační stížností, která byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2013, č. j. 1 As 86/2013-31, zamítnuta. Městský soud následně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku usnesením ze dne 20. 1. 2014, č. j. 11 A 159/2012-72, které bylo stěžovateli doručeno dne 1. 2. 2014. Vzhledem k tomu, že stěžovatel ani přes tuto opětovnou výzvu městského soudu soudní poplatek nezaplatil, městský soud napadeným usnesením řízení o žalobě stěžovatele zastavil.

[3] Proti tomuto usnesení městského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, kterou namítá, že citovaným usnesením byla porušena jeho lidská práva, právní tradice, zvyklosti a základní procesní zásady. Městský soud stěžovateli nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jejich vydáním. Současně stěžovatel požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud vzhledem k předmětu posuzované věci (tj. kasační stížnost směřující proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku) netrval na zaplacení soudního poplatku ani na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti z důvodu řetězení řešeného problému (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007-37, a ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007-77). Bylo však nutno se zabývat žádostí stěžovatele o ustanovení zástupce a v souvislosti s tím vyhodnotit potřebu zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti.

[5] Z ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. vyplývá, že pro rozhodnutí ustanovení zástupce v řízení zákon vyžaduje kumulativní splnění dvou podmínek, jednak nedostatek prostředků, který by odůvodňoval osvobození od soudních poplatků, jednak též nezbytnou potřebu takového rozhodnutí k ochraně práv účastníka. Z důvodu již výše zmíněného řetězení řešeného problému posouzení majetkových poměrů stěžovatele ve vazbě na osvobození od soudních poplatků zdejší soud neposuzoval splnění podmínek pro osvobození od soudního poplatku.

[6] Po zhodnocení obsahu kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci není nezbytná potřeba zastoupení stěžovatele v kasačním řízení prokázána. Kasační stížnost má v rámci daných možností požadované náležitosti a stěžovatel v ní srozumitelně vysvětlil, proč považuje napadené usnesení městského soudu za nezákonné a z jakých důvodů tak dovozuje. Nejvyššímu správnímu soudu nic nebrání, aby o stěžovatelem formulované kasační stížnosti věcně rozhodl. Za této situace tedy Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl.

[7] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Stěžovatel nezpochybňuje, že soudní poplatek nezaplatil.

[8] Jedinou kasační námitkou, která směřuje proti usnesení o zastavení řízení, je tvrzení stěžovatele, že městský soud mu nedal možnost se k věci vyjádřit. Tato námitka však není důvodná. Městský soud ve věci samé vůbec nerozhodoval, a tudíž stěžovatel nemohl být

pokračování

na svých právech namítaným způsobem zkrácen. Právě z důvodu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za podanou žalobu, k čemuž byl ze strany soudu opětovně vyzván, řízení dále nepokračovalo, v jeho průběhu nebylo ani nařízeno ústní jednání a soud řízení zastavil.

[9] Zbývající námitky ohledně žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a jeho návrhu na ustanovení advokáta nesměřují proti nyní přezkoumávanému usnesení. Nejvyšší správní soud se těmito námitkami již zabýval v rozsudku ze dne 17. 10. 2013, č. j. 1 As 86/2013-31.

[10] Nedůvodnou kasační stížnost proto Nejvyšší správní soud dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[11] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neměl ve věci úspěch a žalovanému nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti, Nejvyšší správní soud jim dle § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., nepřiznal náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2014

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu